

Lui Eminescu

Luciana Stoicescu-Vaughan

Odiha de veci a strabunilor mei
Ia-ma la tine sub floarea de tei
Sa dorm nesfirsitul cu drag
In lacasul strimt din lemnul de fag.

Mi-e mintea obosita de continua lupta.
De chin inima in doua e rupta.
Tinlesc pacea si linistea mortii
Suprema stapina pe stigmatul sortii.

Cu lacrima alba imi tes razvratire
Poruncii ursitei sa n-am multumire
Si viata imi trece in goana nebuna
Dind loc deznadejdii ce-n sir se aduna.

Mi-e ziua un zid, iar noaptea un clocot.
Urechea imi cinta cadenta de clopot.
Colind pe coclauri traind fara rost
Si-mi pare un vis trecutul ce-a fost.